

# **CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA**

prima instanță: Jud.Buiucani mun. Chișinău (jud.G.Moscaliuc)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, A.Gavriliță, A. Pahopol)

dosarul nr.2ra-1298/14

## **ÎN C H E I E R E**

### **Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ**

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cozlovschi Ion în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cozlovschi Ion împotriva Societății cu răspundere limitată ”Top Shop Studiomoderna” privind încasarea contravalorii produsului, a penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 și hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2013 prin care acțiunea a fost respinsă,

## **c o n s t a t ă**

La 20 februarie 2013 Cozlovschi Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu răspundere limitată ”Top Shop Studiomoderna” privind încasarea contravalorii produsului, a penalității, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 17 decembrie 2011 Societatea cu răspundere limitată ”Top Shop Studiomoderna” a livrat, prin intermediul agenției ”dostavka.md” lui Cozlovschi Ion salteaua model ”Dormeo Orthopedic 160x200”, prețul căreia a constituit 5 912 lei, fiindu-i eliberat bonul de casă în suma respectivă.

Aproximativ după 5 luni de utilizare, cumpărătorul Cozlovschi Ion s-a adresat către intimat cu reclamație privind calitatea produsului, indicînd faptul că pe suprafața saltelei au apărut pete de mucegai, solicitînd schimbarea produsului fie restituirea sumei achitate.

Mai invocă reclamantul, că pîrîtul prin intermediul comisiei tehnice a Societății cu răspundere limitată ”Extra-Formam” a întocmit actul de constatare tehnică nr. 2 din 31 mai 2012, conform căruia s-a stabilit cauzele defecțiunilor:

anume, urmele de mucegai au apărut ca urmare a păstrării saltelei cu încălcarea condițiilor, fiind recomandată curățarea saltelei prin uscare.

Nefiind de acord cu concluzia experților, care nu au prezentat certificate de calificare, a solicitat să-i fie înlocuită salteaua cu un alt produs, în reclamația depusă la 31 mai 2012. Vânzătorul nu a reacționat la această reclamație și la 27 iunie 2012 a fost depusă o reclamație repetată spre a fi soluționat conflictul de cale amiabilă.

La fel, la 24 iulie 2012 cumpărătorul/reclamantul Cozlovschi Ion a depus o reclamație la Agenția pentru Protecția consumatorului, de la care a primit un răspuns intermediar tocmai la 30 august 2012, ca apoi la 05 octombrie 2012 Agenția să-l informeze că vânzătorul pîrît refuză satisfacerea cererii cumpărătorului, iar APC nu deține pîrghii legale spre a soluționa problema.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2013 a fost respinsă cererea reclamantului (f.d.151-156).

La 11 iunie 2013 avocatul Constantin Lazari, acționînd în interesele lui Cozlovschi Ion, a declarat apel, ulterior concretizat prin cereri din 24 iunie 2013 și 18 noiembrie 2013, împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2013 (f.d.145-150, 153-161, 175-182).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de avocatul Constantin Lazari, acționînd în interesele lui Cozlovschi Ion și menținută hotărîrea instanței de fond (f.d.188-194).

La 05 februarie 2014 recurentul Cozlovschi Ion și avocatul său Constantin Lazari, au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 și hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2013, solicitînd admiterea recursului, casarea acestora pronunțînd o nouă hotărîre prin care să fie admisă acțiunea depusă de Cozlovschi Ion.

În motivarea cererii de recurs recurentul a relevat că, instanțele de fond și de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a dat o apreciere subiectivă și arbitrară probelor, contrară Directivelor Uniunii Europene, aplicabile în contextul Legii cu privire la protecția consumatorului, pe teritoriul Republicii Moldova, cît și a prevederilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Atît instanța de fond, cît și instanța de apel au exclus neargumentat și nefondat un act de expertiză, punînd la baza hotărîrii acte care conțin inexactități, greșeli, toate fiind atacate separat în procedura contenciosului administrativ.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

La 31 martie 2014 intimatul Societatea cu răspundere limitată ”Top Shop Studiomoerna” a depus referință prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, reiterând asupra faptului, că motivele invocate de recurent în cererea de recurs nu-și găsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt formale și nu pot pune la îndoială legalitatea și temeinicia hotărârilor contestate.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Argumentele invocate de recurentul recurentul Cozlovschi Ion și avocatul său Constantin Lazari poartă caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul recurentul Cozlovschi Ion și avocatul său Constantin Lazari în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de recurentul Cozlovschi împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 și hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari